

תורת אביגדור

פילזים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: יוכבד גדל

פְּרֶשֶׁת וַיִּקְרָא תשפ"ב

מתחילים עם הילדים

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת ויקרא תשפ"ב מתחילים עם הילדים

"וואו, תראו את כל המטוסים היפהיים האלו!" קרא דוד מהכיסא האחורי.

"כן, זה נראה שיש כעת איזשהו מופע מטוסים!" הוסיף מוישי.

"אבא, אתה מסכים בבקשה לעצור כדי שנוכל להסתכל?"

אבא הביט לכוון השעון שבמכונית. "בטח, יש לנו קצת זמן," הוא אמר.

משפחת פרידמן נכנסה לחנייה של שדה התעופה והצטרפו לקהל שהתקדם לכיוון האזור בו התרחש האירוע. היו שם כל מיני סוגי מטוסים, מטוסים קטנים וגדולים, מסוקים ואפילו ספינת אויר!

במרכז המקום היתה במה ענקית ועליה מסוק.

"הי, האם זה לא צדוק הצדיק מתורת אביגדור לילדים?" אמר דוד.

"אבל חשבתי שהוא גר בארץ ישראל," תהה מוישי.

"ילדים," התחיל אבא. "אני לא חושב שצדוק הצדיק הוא בן אדם אמיתי..."

אבא השתק באחת כשהוא הבחין בו. בצדוק. "וואו, זה באמת נראה הוא!" הוא אמר. "וזה נראה שחסר לו שוב בערך חצי מהזקן!" הוא הוסיף.

"גבירותי ורבותי, קהל נכבד," נשמע קולו של המכריז מתוך מערכת ההגברה. "יש לנו אורח מישראל שהגיע להציג בפנינו את מה שהוא קורא לזה 'ההמצאה ההיסטורית הגדולה ביותר בתחום התעופה!' קבלו את אמ... צדוק הצדיק!"

צדוק פסע על הבמה. "טנק יו," הוא אמר במבטא ישראלי כבד. "ההמצאה שלי נראית אולי כמו מסוק פשוט ביותר, אבל למעשה הוא יכול לעוף בעצמו - תראו, אני אראה לכם!" צדוק הרים את השלט רחוק שבידו.

"או, צדוק," קטע אותו המכריז. "האם אתה בטוח שזה בטיחותי להדגים את ההפעלת המסוק כשהוא קרוב כל כך לכל הקהל הגדול הזה?"

"כן, ודאי," ענה צדוק במחי יד. "הכנסתי המון סגולות להליקופטר הזה כדי שהוא לא יתרסק. אפילו הכנסתי שיער מאתונו של בלעם אל תוך המנוע!"

"חכו," אמר המכריז כשצדוק התחיל ללחוץ על כפתורי השלט רחוק. "מה קרה ללהבי המסוק האחוריים שבזנב המסוק?"

"אה, זה," אמר צדוק בקצרה. "כאשר אני בדקתי את ההליקופטר אני לא הבחנתי בכך שהלהבים מסתובבים ופסעתי לתוכם וזה הוריד לי חצי מהזקן. אז הורדתי אותם! מי צריך את זה אם יש לנו את הלהבים מעל המסוק?"

"לא, אל תפעיל!" קרא המכריז, אבל היה מידי מאוחר - צדוק לחץ על הכפתור האדום הגדול של השלט רחוק, ולהבי המסוק חגו במהירות על גגו, מתחילים לצאת מכלל שליטה. אנשים צרחו ורצו לחפש מחסה כשמכונה הראית התרוממה על צידה והתנגשה אל תוך הבמה, כשחלקיקי מטוס עפו לכל עבר.

צדוק עמד לבדו ליד הבמה בהלם. "המצאתו" החדשה עמדה שם על חלקיה. אולם אז, הוא הבחין במשפחת פרידמן ורץ אליהם בהתרגשות. "אתם מדברים עברית?" הוא שאל. אבא הנהן בחיך.

"אני כל כך מרוגש לראות כאן יהודים שומרי תורה ומצוות!" התרגש צדוק. "אני ממש חייב כסף בכדי לתקן את המסוק שלי. האם אתם רוצים שאמכור לכם כמה סגולות? יש לי עצם של אחת הפרות מחלומי של פרעה - זה ממש יעשיר אתכם!"

"לא תודה!" אמר אבא בנימוס.

בדיוק אז פתח דוד את בקבוק המים שלו כדי לשתות. כאשר הוא הרים את הבקבוק לכיוון פיו, אמר אבא "אל תשכח לומר ברכה, דוד! וכאשר הנך מברך, תזכור לחשוב כמה אנו מודים להשם על שסיפק לנו מים צלולים בכדי להרוות את צימאוננו!"

כאשר דוד בירך לאט ובכוונה ושתה, פנה צדוק שוב אל אבא.

"אני לא מבין", הוא אמר. הוא ילד קטן. אפילו עוד לא בר מצוה. למה זה כל כך חשוב שהוא יאמר את הברכה עם כוונה?"

"צדוק", הסביר אבא. "אתה יודע שבפרשת השבוע התורה מציינת שהחתיכות הקטנות של עץ יונחו על המזבח ורק אחר כך יש להניח את החתיכות הגדולות. ההדלקה של החתיכות הקטנות קודם היא הכרחית לחתיכות הגדולות בכדי שייטפס בהן האש. ואנו גם לומדים מזה שאנחנו צריכים להתחיל לעבוד על עבודת השם מגיל צעיר ככל האפשר, בכדי להדליק את האש הגדולה יותר במוחנו כשאנחנו גדלים. וזו הסיבה שאנו מלמדים את ילדינו לעבוד את השם במקסימום האפשרי אפילו לפני הגיעם לגיל מצוות.

"אבל צדוק, אני חושב שיש גם איזשהו מסר שאתה יכול ללמוד כאן. אתה חושב שאולי בגלל שיש להבים גדול על המסוק הינו חשוב. אבל כפי שנוכחת, המסוק היה זקוק ללהבים הקטנים גם כן. ובלי זה, כל המסוק יצא מכלל שליטה. וכן, בדיוק כמו העצים הקטנים שעל המזבח, אפילו כל אדם מכלל ישראל הוא הכרחי להצלחת האומה שלנו, כפי שאמרו חז"ל 'ומתלמידי יותר מכולם' - אני למדתי מתלמידי יותר מאשר מהרבנים והחברים שלי."

באותו הרגע נשמע פיצוץ עז כאשר חתיכות המסוק הציתו חבית ענקית של דלק, גורמים לפיצוץ ענק. כולם היו בהלם.

המשך בשבוע הבא, בע"ה...

שבת שלום ומבורך!